

Grote thema's
de wereld brandt
heelal stort in
zie de verste stelsels
terwijl met kalme schoolslag
op weg zijn naar onszelf
alsof de ernst is ingedaald
weliswaar vruchtdragend
als een scheppend gist
maar zien onszelf al op de rug
as uitgeworpen in de eeuwigheid

* * *

Als ik mijn
lekkerste brosse biscuits
achteloos breek
vallen ze uiteen
in drieën
heel precies
en steeds opnieuw
daar rekt
men al mee

* * *

Celloconcerto nummer twee
allegro molto
largo en allegro
ongebouwde muziek
intentioneel emotioneel
maar wel door een vernufteling
houdt even aandacht vast
dan is het over

* * *

Quantum golven vormen
botsingen van deeltjes
verdwijnt al het eerdere
onbereikbaar

(zie Sean Carroll; Something Deeply Hidden 2019
daarin: Everett – Many Worlds Theory)

Deze eindeloosheid in het heden
de illusie van tijdruimte
niet meer in contact staan
met verleden of de toekomst
zal alle gebeuren in het heden plaatsvinden
inclusief een oerknal?
maar ook onbereikbaar
kosmische achtergrondstraling nog te zien?
zou ook verdwenen moeten zijn

* * *

Er werd weer herfst
een beetje zon
de wind zet op
dit is nog maar begin
ijstijd in verschiet
de aardas zwenkt
poolster loodrecht boven
een koele beeldspraak
herschikt het samen leven

* * *

Someday sweetheart
negentienzesentwintig
strakke klank cornet
die feilloos in trombone overgaat
daar zingt een tubadiepe melodie
gevolgd door rustige tenor
waarna
schokkend de clarinet
eindigt in een bekkenslag
gegrafeerde beelden van verleden
ruizende groef
Oliver's meesterschap

* * *

Klank
vrije schikking
die tot aanluistering leidt
nieuwvormend en volmaakt
resoneer vervul

* * *

Rust
kroontjesrust
te denken en te zwijgen
domeinen die te winnen zijn

* * *

Soms is het moeilijk
na te gaan wat nodig is
een rechte lijn
geprojecteerd vanuit mijn navel
naar het centrum van ons stelsel
zo werp ik alle
onnut van dit moment
op een gedachtensprong
ver weg van hier
weg weg ver weg

* * *

Schets de wereld
een bolvormige beslotenheid
horizonten van verdriet
machtige domeinen
beperktheid
op weg naar niets

* * *

De zon
de open ramen
vogelgebeuren buiten
ik zit hier en schrijf
wegvallen van een symbiose
Antibiose sociose
ziek van het onsociale

* * *

Ontspannend is er leegte
geen opwelling van verhalen
ook ontlediging heeft
zijn nadelen

* * *

Zouden we ons los kunnen maken van dit omhulsel
te schrijven als een ander
deze handen deze vingers
ze kunnen niet anders schrijven
dan wat ze dicteren
what is is and that is all, zong iemand ooit ergens
meen ik mij te herinneren
het betreft een gelijktijdigheid
met het heelal in het heden
dit vlak van het bestaan
het is een ledige horror
om te leven een illusie koesteren
van het volle ruimtelijke

* * *

Toch herinneringen
die zweven in een ruimtelijk vat
vol tegenstrijdigheden

* * *

Een lied te zingen
een gekrijs te produceren
zoals de vogels

* * *

Naar rust terug te keren
op de plaats rust
o du aa u
de vingerknip die
alpha-stromen inluidt

* * *

De tijd van genezen is voorbij
het zijn de open wonden
van het leven
die niet bedekt meer zullen worden
het is de fase van retraite
zoals de oude dieren
teruggewezen naar het kreupelhout

* * *

Vreemde wensen
lijken wel te groeien
plantaardigheid wellicht
maar verder reikend
kosmopolitisch als het ware
wensen die altijd al waren
maar nooit vervuld

* * *

De eerste tegel uit
dat is het hele werk
dit plan vooraf
toekomst in het nu geworpen

* * *

Oppervlakte van natuurcultuur
meebuigend strijdtoneel
laat groeien wat maar wil
behoudens woekering zoals
de braam en paardebloem
ze horen er niet bij
ze vinden wel een eigen plek
hun wegen van de vrijheid
wegen naar destructie

* * *

Het waren kleine woorden
de snelle invallen
als meteoren langs de hemel
kliefden zij

waar blijf je
schat aan betekenis
die zich voegt en schikt
volgens onvoorspelbare patronen

dan kan alleen herinnering volstaan
het vroeger
niet de toekomst
minder nog het heden

* * *